

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ἔτησίᾳ δραχμαὶ 12.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ δραχμαὶ 2.

ΓΡΑΦΕΙΑ Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη ἀριθ. 22α

ΤΕΥΧΟΣ 231—232

ΜΑΪΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ 1920

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ Ἰταλικά ποιήματα τοῦ Σολωμοῦ (Συνεχεια). Μετάφρασις Σ. Δε-Βιάζη.

Ἀντίλαλοι, ὑπὸ Ἀλιέως.

Ἄγγελος Βλάχος.

Ἐσπέρα ὑπὸ Ἀγγέλου Βλάχου.

Ἡ πνευματικὴ κίνησις ἐν Εὐρώπῃ.

Σημειώσεις ἐνὸς μηνός, ὑπὸ Δάφνιδος Σαῖν—Σάνς.

Τὰ Ἀθηναϊκὰ θεάτρα ὑπὸ Κ.

Γράμματα καὶ Τέχνη. (Εἰκαστικά τέχνη. — Συναυλία—Σύμμικτα).

Πρὸς τὸν «Ταχυδρόμον» Θεσσαλονίκης γραφάντα λιάν κολακευτικῶς περὶ τῆς «Πινακοθήκης» ἐπὶ τῇ εισόδῳ τῆς εἰς τὸ εἰκοστὸν ἔτος, ἐκφράζομεν θερμὰς εὐχαριστίας.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἡ Γαλλικὴ Ἀκαδημία ἐβράβευσε τὰ «Θηβαϊκά» τοῦ κ. Κεραμοπούλου, ὡς τὸ ἀριστὸν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐξαετίαν δημοσιευθέντων ἀρχαιολογικῶν ἔργων.

—Παρὰ τὴν ἀρχαίαν Θίσβην τῆς Βοιωτίας ἀνευρέθη ὑπὸ χωρικῶν ψηφιδωτῶν ἀρχαίου κτιρίου μὲ σπουδαιότητας ἐπιγραφὰς καὶ διάφορα ἀνάγλυφα Ρωμαϊκά.

—Ἐξηκολούθησαν καὶ ἐφέτος αἱ ἀπὸ ἐτῶν διενεργούμεναι ἐν Θάσῳ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς ἀρχ. σχολῆς ἀνασκαφαί. Ἦδη ἀπεκαλύφθη κολοσσαῖος ἀνδριάς, παριστῶν Κριόφορον Ἐρμῆν ὕψους 3,50 μ. ἦτοι κατὰ τὸ ἡμῶν μέτρον ὑψηλότερος τοῦ ὑψίστου ἀγάλματος τοῦ ἡμετέρου Ἐθνικοῦ Μουσείου, καλουμένου «Ποσειδῶνος» τοῦ Σουνίου. Εἶναι ὡς ἐκεῖνος ἀρχαῖον ἀγαλμα, διατηρεῖται δ' ἀκέραιον ὅπως, ὅπερ σπουδαιότατον. Ἐν δὲ τῇ Ἀρχαίᾳ Ἀγορᾷ τῆς Θάσου ἀνεκαλύφθησαν πλεῖστα γλυπτὰ καὶ κεφαλαὶ τοῦ Ἐ' καὶ Δ' αἰῶνος π. Χ., ἐξ ὧν ἐν ἀντίγραφον τοῦ Πραξιτέλειδου Ἐρμοῦ. Ἐπίσης ἤχθησαν εἰς φῶς πολυά-

ριθμοὶ ἐπιγραφαί, εἰς ναός, τὸ κυκλικὸν μνημεῖον τῶν αὐτοκρατόρων κλπ. Ἦδη ἐνεργούνται ἀνασκαφαί ἐν τῷ Θεάτρῳ. Ἀλλὰ καὶ ἐν Φιλίπποις, βορείως τῆς Καβάλλας, παρὰ τὸ Πράβι, ἐνήργησεν ἡ αὐτὴ Σχολὴ ἀνασκαφάς, καθ' ὧς ἀπεκαλύφθη ἡ θέσις τῶν «Κρενίδων», ἀρχαίας ἀποικίας, καὶ μέγας τις ναός.

— Αἱ ὑπὸ τὸν κ. Γουέλ, διευθυντὴν τῆς ἀγγλικῆς σχολῆς, διενεργούμεναι ἀνασκαφαί ἐν Μυκῆναις ἀπέδωκαν πληθὺν ἀγγείων μυκηναϊκῶν καὶ προμυκηναϊκῶν λιάν σπουδαίων, προερχομένων δὲ τῶν πλείστον ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν.

— Ἡ ἀρχαία πόλις Ὀστια ἐπίνειον τῆς ἀρχαίας Ρώμης διὰ τῶν τελευταίων συμπληρωματικῶν ἀνασκαφῶν ἤχη εἰς φῶς ὡς εἶχε πρὸ 2000 ἐτῶν. Ἀπεκαλύφθησαν ἤδη τὰ εἰρήπια τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς Κυβέλης μετὰ τοῦ προστόου.

— Διενεργήθη διαγωνισμὸς πρὸς κατάληψιν τριῶν θέσεων ἐπιμελητῶν ἀρχαιοτήτων.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Ν. Δ. — Διὰ τὴν ἀσθένειαν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Γαβρὸ Δὲ Μοπωσάν ἔχει γράψῃ εἰδικὴν μελέτην ὁ Louis Thomas.

Μουσόφιλο. — Κατὰ τινὰ στατιστικὴν πέρουσι ἐδόθησαν 38 συναυλίαι. Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν σαιζὸν (23 Σεπτ.—31 Μαΐου) ἐδόθησαν 142 συναυλίαι, ἐκ τῶν ὁποίων 73 εἰς τὸ Δημοτικόν, 35 εἰς τὸ Ὁδαικόν Ἀθηναίων, 14 εἰς τὸ Ἑλλ. Ὁδαικόν.

Συνδρομητῆ. — Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δίδει εἰς τὴν «Γαλλικὴν Κωβωδιαν ἡμῶσι ἑκατομμύριον ὡς ἐπιχορήγησιν.

Αἰτικῶ. — Αἱ ἐπισκοπαὶ τῆς Π. Ἑλλάδος ἀνέρχονται εἰς 32. Τῆς Νέας 42. Ἱερατικαὶ σχολαὶ 6. Ἐνοριακοὶ ναοὶ Π. Ἑλλάδος 3,802 ἰδιωτικοὶ 1,832 ἐξωκκλήσια 9,103. Εἰς τὴν Ν. Ἑλλάδα ἐνοριακοὶ 3,513 ἐξωκκλήσια 5,728. Ἐφημέριοι Π. Ἑλλάδος 4,433. Νέας 3,288. Μοναὶ ἐν Π. Ἑλλάδι 158. Μοναχοὶ (ἀπανταχοῦ, μετὰ τοῦ Ἀγ. Ὄρους) 8,000.

Α. Μ. — Ἡ γηραιὰ Σάρα Βερνάρ ὄχι μόνον ζῆ ἀλλὰ καὶ παρέστησε πρὸ δύο μηνῶν ἐν ἡλικίᾳ 76 ἐτῶν ὑποδυθεῖσα τὸν ρόλον τῆς Ἀθαλείας εἰς τὸ δρώρυμνον δράμα τοῦ Ρακίνα.

Π. — Ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀβερωφείου δραματικοῦ ἀγῶνος ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Μενάρδου, Νιρβάνου καὶ Ζερβοῦ ἐκ τῶν 11 πρωτοτύπων ἔργων τοῦ 1919 ἔλαβε μόνον ὑπ' ὄψει 4. Τὴν «Φαίδραν» τοῦ κ. Προβελεγγίου, «Τῆς Ὁμορφίης τὰ μάγια τοῦ κ. Λάρμη, τὴν «Φλόγα» τῶν κ. κ. Μελοῦ καὶ Κοκκίνου καὶ τοὺς «Φοιτητάς» τοῦ κ. Ζενοπούλου. Ἐβράβευσε τοὺς «Φοιτητάς» ὄν κατὰ τὴν κρίσιν «κύριον χάρισμα εἶνε ἡ δροσερὰ καὶ ἐκ τοῦ φυσικοῦ χωρὶς ἐμφάσεις καὶ χρωματισμοὺς νεανικῆς ἠθογραφίας ἐνθιμίζουσα τὴν χάριν τοῦ Ἰσπανικοῦ θεάτρον.» Ἄξιον ἐπαίνου ἐκρίθη τὸ ἔμμετρον δράμα τῆς Ὁμορφίης τὰ μάγια, τὸ ὁποῖον «δυστυχῶς δὲν ἐξεγείρει τὸ καθαρῶς θεατρικὸν ἐνδιαιφρόν εἰμὴ διὰ τῆς ἐπιμελεστάτης σκηνοθεσίας. Διὰ τὴν Φαίδραν ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάνθη ὅτι «ἡ Ἑλλ. σκηνὴ δὲν εἶνε ἀκόμη ὄριμος πρὸς ἀνάπτυξιν θέματος τόσοσ τραγικοῦ, ψυχολογικοῦ τόσοσ δυσκόλου καὶ ἀπ' ἑτέρου τόσοσ γνωστοῦ, ὥστε νὰ ἐπέρχεται αὐτόματος ἡ σύγκρισις πρὸς τὸν Εὐριπίδην, τὸν Ψενέκην ἢ τὸν Ρακίνα.» Ἡ «Φλόγα» ἔχει «ἀξίολογα προτερήματα σπινθηροβόλου πνεύματος καὶ φαιδρότητος ἀβίαστου, ἀλλὰ πλέον οὐ.»